

SLOVENSKI NAROD.

Letnja vsak dan zvečer, šest dni tedaj in prazniki, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K, na en mesec 2 K. Kdor hodi sam poiz, plača za vse leto 22 K, na pol leta 11 K, na četrt leta 5 K 50 h, na en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele tolike več, kolikor (naka poštnina.) Na naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira. — Za ostanila se plačuje od potoštopne petit-vrste po 12 h, če se se ostanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopolni se za izvele frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništvo naj se blagovoljše pošilja naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Klerikalci in Hrvatje.

Avstroogrsko monarhijo pretresa velika kriza, ali boj, ki se je vnel, ni boj med narodi, marveč boj med krono in Madžari, in slovanski narodi nimajo nobenih vzrokov, da bi se v tem boju postavljali na to ali na ono stran. Ko se je ustvaril sedanji ustroj monarhije, se je to zgodilo z izrečnim namenom, pritisniti slovanske narode ob zid; ci-slitvanski Slovani so bili izročeni na milost in nemilost Nemcem, Hrvatje in ogrski Slovani ter Rumuni pa so bili izročeni Madžarom.

Dualizem je sad dogovora med krono in med Madžari in zato nimajo slovanski narodi pri sedanji krizi v dualizmu nobenega drugega interesa, nego ta, da zagotove kar najbolje svoje narodne koristi. Slovani so udeleženi pri sedanji krizi samo v toliko, v kolikor se gre za njih narodnost in za bodočnost in srečo teh narodov.

Mnenja, kako bi mogli slovanski narodi najlažje in najbolje varovati svojo narodno korist, so različna. Eni mislijo, da bi bilo najbolje stopiti z vso odločnostjo na stran krone, drugi nasprotujejo temu, poudarjajoč, da meri boj krone na to, da se ohrani sedanje stanje v državi, ki je Slovanom skrajno krivično. Krona hoče ohraniti dualizem kakršen je, to je ustroj, pri čigar ustanovitvi je grof Beust rekel Franu Deaku: Vi bode te zdaj lahko krotili svoje tolpe (Slovake, Rumune, Hrvate in Srbe), mi pa svoje tolpe (Čehe, Poljake in Slovence).

Vobče vidimo, da se slovanske stranke še niso odločile na nobeno stran. Krona bi pač rada videla, da ji priskočijo Slovani na pomoč proti Madžarom, ali o plačilu za to pomoč neče nič slišati, marveč želi, naj po končanem boju zopet ostane vse pri starem. Tudi Madžari iščejo podpore pri Slovanih in Kossuthovo zagovarjanje federalizma je naredilo velik vtisk zlasti med Čehi in med Poljaki.

Vobče se drže slovanske narodne

stranke napram krizi pasivno in čakajo, kako se stvar razvije. Kadar se bo treba odločiti, tedaj pa bodo povedali svoje pogoje.

S Hrvatje je drugače. Hrvatske dežele so samostojen del ogrske krone, ogrska kriza vpliva direktno na hrvatske dežele in Hrvatje imajo na odločitev v ogrski krizi največji vpliv. Zaradi tega ne morejo čakati kaj da bo, nego morajo že sedaj biti na jasnem, kako uredi svoje postopanje.

V ta namen so se pred kratkim sešli na Reki hrvatski poslanci iz Dalmacije in iz Istre in hrvatski opozicijski poslanci iz Banovine. Madžaroni, ki so organ dvorne kamarile, niso prišli izostali pa je tudi dr. Frank s svojimi pristaši.

Na tem sestanku so se hrvatski poslanci zedinili na resolucijo, v kateri pravijo, da so pripravljeni se porazumeti z madžarsko koalicijo, in jo podpirati v njenih težnjah, ako koalicija izpolni pogoje hrvatske opozicije.

Ta resolucija je zgodovinski dokument. Hrvatje hočejo razširiti svojo avtonomijo, izvesti hočejo v svojih deželah napredne reforme, upeljati hočejo moderno in pošteno upravo, odstraniti kar zadržuje njih razvoj in združiti Dalmacijo s trojedno kraljevino. Ako jim da madžarska koalicija jamstva, da ugoditi tej njihovi zahtevi, potem jo bodo podpirali, če ne ji bodo nasprotovali. To je bistvo in jedro reške resolucije, s katero so si Hrvatje ohranili na obe strani popolnoma proste roke.

Z resolucijo se strinjajo vse na rodne stranke hrvatske. Nasprotujejo ji samo zastopniki dvorne kamarile, če-stilec Hedervaryjev dr. Frank in mednarodni klerikalci okrog „Hrvatstva“. Vse druge hrvatske in srbske stranke stoje na stališču te resolucije in se hočejo po njej ravnati.

Resolucija je posledica dvorne politike napram Hrvatom. L. 1848. so šli Hrvatje z Jelačićem na čelu v boj proti Madžarom, a ko se je krona z Madžari porazumela jim je lakkega srca žrtvovala Hrvate. Mislilo se je časih, da so Madžari poslali ubijalca

Hedervaryja na Hrvatsko. Zdaj se ve, da je Hedervary sam član dvorne kamarile. Ko je postal ogrski ministrski predsednik, so ga Madžari spodili iz parlamenta. Kar je počenjal Hedervary na Hrvatskem, ne gre toliko na rovaš Madžarov, kakor na rovaš Dunaja. Najboljši dokaz tega je, da so madžaroni, ki jih je vodil Hedervary, danes nasprotniki madžarske koalicije in vodio v interesu dvora boj proti nji.

Reška resolucija je konsekvence dvorne politike napram Hrvatom. Če hoče krona dobiti Hrvate na svojo stran, ne pojde to več tako, kakor l. 1848. Feldmarschal knez Schwarzenberg je po dogodkih l. 1848. izrekel krilate besede: »Die Welt wird noch staunen über unsere Undankbarkeit.« Nihče ni tega tako bridko občutil, kakor Hrvatje.

Težko je reči, kake posledice bo imela reška resolucija. V tem oziru je vsako prerokovanje nemogoče. Ko bi se Hrvatom posrečilo, doseči to, kar zahtevajo, bi bilo s tem hrvatskemu narodu gotovo silno pomagano in bi se v njegovem življenju začela nova doba.

Reška resolucija je vzbudila silno nasprotje. Da jej nasprotujejo hrvatski Madžaroni, furtimaši in dr. Frank, je naravno; šim bi se namreč doseglo sporazumljenje med Hrvat in Madžari, bi prišlo na krmljo sedanje opozicijske stranke hrvatske in srbske in to bi bil smrtni udarec za madžarone, za dr. Franka in za furiimaše.

Silno jeno je pa ta resolucija obudila tudi med ci-slitvanskimi klerikalci. Avstrijski klerikalci so bili zvesti prijatelji in podporniki Madžarov do tistega časa, ko se je na Ogrskem uvedel civilni zakon in kanzelparagraf. Od tistega časa so klerikalci posebni sovražniki Madžarov in le preže, kdaj bi mogli zopet odpraviti civilni zakon in kanzelparagraf. Vzbodbuja jih pri tem še zavest, da Madžari v svojem interesu dostikrat nasprotujejo cerkvenim prizadevanjem, izkoristiti monarhijo v

klerikalne namene. Zdaj se zdi klerikalcem prilika ugodna, da poskusijo svojo srečo. Klerikalci vseh narodnosti so tisti element, ki zdaj najbolj rogovili proti Madžarom, ne zato, da bi priboril nemadžarskim narodnostim kakih pravice, marveč da doseže na Ogrskem take razmere, da bi klerikalizem dobil oblast v roke.

V tem boju so klerikalci zlasti računali na Hrvate. To kažejo govora dr. Šusteršiča in barona Morseya. Tako slovanski klerikalci Šusteršič, kakor nemški klerikalci Morsey sta opozarjala krono, kako naj izkoristi Hrvate proti Madžarom, a ravno v tem trenutku so prišli pravi zastopniki Hrvatov in Srbov in so s reško resolucijo povedali na ves glas, da se ne dajo več izkoristiti in zlorabljati, da po izkušnjah pol stoletja nečejo več iti za dunajski dvor po kostanj v ogenj nego da so pripravljeni se tudi z Madžari porazumeti in podpirati njih boj za samostalnost, ako jim dajo to, kar jim gre, česar pa jim Dunaj neče dati. To je seveda huda blamaža za Šusteršiča in za Morseya, ki sta dvoru nekako ponujala hrvatsko podporo, in hud udarec za ves klerikalizem, ki bi rad Hrvate izkoristil za svoje namene.

Hrvatje so se v svoji resoluciji postavili na izključno hrvatsko stališče, brez ozira na druge Slovence. Nekoliko egoizma tiči pač v tem. Svoj čas je dr. Luginja v državnem zboru toplo zagovarjal dualizem, češ, da se mora ohraniti sicer bi bili južni Slovani v državi ločeni za vedno. To stališče so zdaj Hrvatje zapustili in hočejo hediti popolnoma svojo pot.

Na reški resoluciji nas veseli to, da se Hrvatje ne dajo več zlorabljati v namene dvora. Resolucija je dokaz, da je na Hrvatskem smagala realistična struja v politiki, v ostalem pa sodimo, da resolucija ne bo rodila sadu in da se porazumljenje z Madžari ne doseže, ker Madžari tega

Hrvatom ne bodo hoteli koncedirati, kar zahtevajo. Sicer pa bo poteklo še dolgo časa, predno bodo Hrvatje prišli v položaj, da bodo mogli dejanski poseči v krizo. Zdaj je kriza v štadiju, ko hoče krona za vsako ceno ohraniti dualizem in z njim krivično stanje Slovanov — in v tem štadiju nimamo Slovani nobenega narodnega interesa posezati v ta boj.

Klerikalci so šli v boj proti Madžarom iz čisto sebičnih razlogov in zgolj iz ozirov na cerkvene politične interese, ki so jim vedno bolj pri sreju kakor narodni. Zato se zganjajo tudi z vso silo v Hrvate in pobijajo reško resolucijo z vso strastjo. Ni čuda, saj jim je ta resolucija prekrizala njihove račune. V tem, ko se drže narodni Čehi in Poljaki ter slovanski naprednjaki glede te resolucije rezervirano, divjajo klerikalci na vso moč proti njej in pehajo Hrvate od sebe. Kakor se vidi, se hrvatskim opozicijskim strankam še vredno ne zdi, da bi reagirale na vpitje kranjskih klerikalcev. Ali brez posledice to ne more ostati. Sucklje je v državnem zboru povedal, da se bodo klerikalci ločili od Hrvatov, če ti ne zavzamejo reške resolucije. Hrvatje pa na to niti ne mislijo. Nasprotno! Tudi možje, ki se prej niso strinjali z resolucijo, se zdaj zanjo zavzemajo. Biankini je glasoval zoper resolucijo, a v svojem listu jo odločno zagovarja in razglša, da je ta resolucija vade mecum cele hrvatske opozicije. Kakor se vidi, se Hrvatje niso dali ugnati v kosjirag in jim Suckljeto in »Slovenčev« ropotanje nič ne imponira. Zdaj so lahko spoznali, kake prijatelje imajo v klerikalcih. Niti Čehi niti Poljaki niso zinili besede proti reški resoluciji. Sucklje je bil edini Slovan, ki je v parlamentu dal Hrvatom zausšnico in jim pokazal vrata, če ne parirajo klerikalizmu in dvorni kamarili. Naravno je torej, da smo jako radosni, kako se stvari razvijajo. Če ostanejo Hrvatje na stališču reške resolucije, potem je pač nemogoče, da bi ostali tudi še v sle-

LISTEK.

Pesmi Dragotina Jesenka.

(V Ljubljani 1905. Natisnila „Narodna tiskarna“, založil Iv. Bonač.)

Ko je 22. prosinca 1902. zapel mrtvaški zvon v Ljubljani in so ljudje na cerkvenih vratih čitali, da je zapustil solz dolino uradnik banke »Slavije«, Dragotin Jesenko, je pač malokdo vedel, da je z Jesenkom legel v gomilo skromen pesnik slovenski.

Srša slovenska javnost ga ni poznala pod tem imenom in le ožji prijateljski in literarni krogi v Ljubljani so vedeli, da se pod psevdonimom Doksov v »Ljubljanskem Zvonu« skriva Dragotin Jesenko.

Znamenita, vseobčo pozornost vzbujajoča osebnost na literarnem polju Doksov ni bil, v njegovih pesmih ni najti velikih idej in visokega poleta duha, ki bi z neodoljivo silo vplival na človeška srca in jih s magično močjo silil k občudovanju; toda to so lastnosti, s katerimi so obdarovani samo največji geniji in prvi duhovi človeštva, ki so med na-

rodi vseh časov in zemelj le redko sejeni.

V Jesenkovih pesnjah torej pogrešamo velikih, silnih idej, naslajamo se pa ob čarobnih zvokih pesniške lire, s katere done melodije in akordi, ki so odjek in odmevi naše lastne duše.

Dokso je bil pesnik trenutke, ki je pel, kadar mu je privrela pesem iz srca. Zato so njegove pesmi tako presrečne, tako preproste, brez vsakega okrasja in ker so privrele pesniku iz srca, govore tudi k srcu. Čitaj jih in zdelo se ti bode, da živiš sam vse ono, o čemer peva pesnik.

Pesmi Dragotina Jesenka so odsev, zrcalo njegovega življenja.

Njegovega življenja pot je bila trnjeva, beda in skrb ste bili od rojstva do sadnjega njegovega sdihljava njegovi zvesti spremljevalki, zato pač ni čuda, da tudi njegove pesmi niso iz krajev, »kjer v njih solnce sij«.

Doksov je, kakor morda malokdo drugi, v polni meri občutil peso življenja.

Mladost, one pesmije polne, čarobne mladosti, ob katere spominu

se človeško srce v radosti naslaja v poznejših dneh svojega življenja, Doksov ni imel.

Očeta svojega ni nikoli poznal, a mati mu je umrla, ko je bil še otrok. Že kot otroku mu je bilo treba iskati zavetišča pod tujo streho in pokušati, kako hudo je jesti tuji kruh.

Valed bede in uboštva je obesil, dovršivši 6. gimnazijski razred, šolski pouk na klin in si poiskal kruha in zaslužka v pisarni banke »Slavije« v Ljubljani.

Kot privatni uradnik ni imel sijajne plače, zato je skoro zašel, zlasti ko si je ustvaril svoje domače ognjišče in je bilo treba skrbeti za lepo številce nežnih bitij, v bedo in mučno skrb za vsakdanji kruh so mu grenile življenje, da mu je čestokrat črni obup objel duha in mu odvzel vsako energijo do nadaljnega dela in do nadaljne življenske borbe.

In v takih trenutkih, ko je bil razdvojen s sam sabo, ko se je vsaj za hip hotel isnebiti moreših skrbi in zlih slutenj, je segal po onem čarobnem sredstvu, v katerem se tope skrbi in po katerem radostno

sega toliko bednih in obupanih zemljanov, — po »čarši vinca rujnega«, vzlet je v roko kozarec, da bi se vsaj za hipce omamili, da bi pozabil bolelost, ki mu je razjedala oči, in da bi pregnal z mamešo pijačo, kakor pravi Prašeren — »skrbni oblake«.

Njegovo bedno stanje, njegovo duševno razpoloženje se jasno zrcali v njegovih pesnjah.

Njegovo življenje je bilo enako temni, brezmesčni noči, ki jo samo semtertija za hip razsvetli blisk bližajočega se viharja, takisto mrkle so tudi njegove pesmije. Težak vzdih jih napolnjuje, slike v njih so temne, mračne in zavite v kopreno resignacije in melanholije; povsodi ti sija nasproti neka duševna razdvojenost, prepada, ki grozi vsak hip požreti rahli čolniček pesnikovega življenja.

Le semtertija zasine v to temo čarek svetlobe, zažari se, kakor da bi hotel mahoma za vselej pregnati to temno noč, toda skoro mu zmanjka luči, da ugasne prav tako hitro in nepričakovano, kakor je prej sanjal na obzorju.

Ti svetli sliki se pojavljajo često v Jesenkovih pesmih, ko mu je še

žarela zvezda boljših, lepših dni; ko je pa objelo življenje pesnika v vsi svoji resnosti in odurnosti, od tistega časa pa postajajo tudi svetli momenti vedno redkejši v njegovih pesnjah. Pesmi njegove postajajo vedno bolj in bolj refleksi njegovega življenja.

Življenja njegovega reka je postajala venomer bolj kalna, skrbi in nadloge, bridke prevare in skušnje so mu polnile gorjupo čašo njegovega življenja, zato se tudi njegov duh ni mogel krepko dvigniti s pozemeljskih ster in se trajno osvoboditi onih spon in verig, ki so mu vezale peruti, da jih ni mogel razpeti k svobodnemu krepkemu poletu.

Včasih se mu je pač posrečilo izviti krila iz obkoljujočih jih vezí ter jih razpeti in se dvigniti na njih visoko v sinje višave.

Takrat mu je privrela iz oči pesem, polna krasote, čarobe in milote, pesem polna prave, nebeško čiste poezije.

Toda skoro so mu zopet poile moči, peruti so mu opešale in zopet je padel v plen vsakdanji beda, ki je tako postala glavni predmet njegovih pesnitev.

(Konec priha)

pem klubov, ako ni reška resolucija humbug in Šukljeto govori dogovorjena komedija.

Deželni zbori.

Celovec, 11. oktobra. V otvoritvenem govoru je naglašal deželni glavar grof Gočss, da se bo deželni zbor v prvi vrsti bavil v ravnotežju v deželni gospodarski opozarjal je na slabe razmere v kmetijstvu zaradi pomanjkanja poslovi in delavcev ter izjavil, da se bo temu odpomoglo šele tedaj, ako se povzdigne delavnost, treznost, varčnost in pravnost. Končno je govoril o zmešnjavah v državi ter pozival k temvečji vdanosti cesarju. — Potem je pozdravil deželni odbor deželni predsednik baron Hein v imenu vlade. — Pred volitvami v odseke je izrekel posl. dr. Pupovac željo, naj bi se volili v odseke tudi člani manjšine, kar pa je večina odklonila, nakar so bili v odseke izvoljeni samo člani večine.

Solnograd, 11. oktobra. Posl. dr. Stölzl je predlagal z ozirom na madjarske vojaške zahteve in z ozirom na stremeljenje Čehov po obnovitvi češkega državnega prava, kar kaže na razpad države in narodno ter gospodarsko okodovanje (?) alpskih dežel, naj se vlada pozove, naj to nevarnost prepreči s tem, da odločno nastopi za nemški armadni jezik in za zakonito določitev nemščine kot državni jezik.

Kriza na Ogrskem.

Budimpešta, 11. oktobra. S tem, da je baron Fejervary poklican k cesarju, še nikakor ni dokazano, da se je cesar že odločil za reaktiviranje njegove vlade. Na dvoru se temveč množijo vplivi proti obnovitvi Fejervaryjevega ministrstva na podlagi njegovega programa. Fejervaryjev program ni koščljiv namreč le zaradi splošne volilne pravice, temveč tudi zato, ker zahteva razbremenitev malega posestva. — Liberalna stranka je izvolila pododsek za urejevanje skupnih zadev z Avstrijo in Hrvaško.

Trgovinska pogodba z Nemčijo in ogrska kriza.

Budimpešta, 11. oktobra. Poslanec Polonyi je priobčil v »Pester Lloyd« oster članek proti Nemčiji, češ, da podpira Avstrijo pri kršenju postav in pri preziranju ustave s tem, da je začela z avstro-ogrsko viado trgovinska pogajanja, dasi ji je bilo znano, da med Avstrijo in Ogrsko ne obstoji več carinska zveza ter se najbrž sploh ne obnovi nikoli več.

Papeževa politika.

Rim, 11. oktobra. Papež Pij X. je naročil svojim trem političnim pristašem, da so izdelali nove načrte za klerikalno organizacijo v Italiji. Nova organizacija bo obstala iz treh velikih društev, in sicer iz ljudske, gospodarsko-socialne in volilne zveze. Vsa katoliška društva in vsi člani teh društev se morajo zavezati, da bodo poslušni navodilom papeža in škofov. Sploh je nova katoliška organizacija tako strogo podrejena cerkveni avtoriteti, da se jo sme smatrati le za podaljšanje obstoječe hierarhije. Papež je jasno izjavil, da ne mara neodvisne katoliške stranke, posebno ne z demokratičnimi načeli.

Iz Srbije.

Belgrad, 11. okt. »Štampa« poroča s popolno sigurnostjo, da se obe radikalni skupini kmalu združita. V tem slučaju se preobrne ministrstvo tako, da prevzame finančno ministrstvo dunajski poslanik dr. Vuić, sunanje zadeve pa rimski poslanik Milovanović. Mogoče je pa tudi, da postane Vuić ministrični predsednik. — Kralj se je vdal protestu turškega poslanika ter s posebnim ukazom odločil iz armade nadporočnika Ginkovića, ki je baje bil v svesti s bolgarskimi in grškimi vladarji ter je tudi vedel še vnaprej za atentat na sultana. Ginković začne izdajati list za avtonomijo Makedonije.

Nemiri na Ruskem.

Moskva, 11. oktobra. Premoženji sloji zapuščajo Moskvu, ker izgredi naraščajo. Tudi včeraj so bili po ulicah krvavi spopadi. V neko tovarno so prišli odposlanci štrajkujočih delavcev, da jih pregovore, naj se pridružijo štrajku. Na dvorišču pa so bili skriti policaji, ki so zaprli vrata. Zaprli delavci na dvorišču so začeli klicati na pomoč, nakar so začeli delavci odzunaj streljati na policaje s revolverji ter ubili nekega paznika in dva policaje. Vse bolnišnice so prenapolnjene s ranjenici.

Belgija se poveča.

London, 11. oktobra. Mednarodna afriška družba je ustanovila leta 1885. državo Kongo v Afriki; država je neodvisna ter se je samo podredila protektoratu belgijskega kralja, a ima svojo samostojno osrednjo vlado in svojega gubernatorja. Država meri 2 1/4 milijona km², ima 14 milijonov prebivalcev ter je razdeljena v 14 upravnih okrajev. Zadeje čase dohajajo vedno groznejša poročila o zlorabi upravnih uradnikov in belgijskih častnikov napram domačinom, zaradi tega je kralj Leopold izjavil odličnim politikom, da namerava Kongo državo združiti z Belgijo.

Dopisi.

Iz Mirne na Dolenjskem.

Naši klerikali so imeli dozdaj med seboj vedno veliko koščljivih reči, za katerih razrešitev je morala skrbeti kazenska sodnja, ki je raznim klerikalnim junakom za njihovo opletanje jezika ali različne udarce po njihovih katoliških sosedih pristigla prostostne peruti za več ali manj časa. Zastopnika obeh strank sta si pa polnila svoje stroškovnike z velikimi števili, svoji blagajni pa s celimi kupi petakov in desetakov. To se je zdelo prepirljivim klerikalnim glavičam naposled vendar preneumno in hoteli so narediti mir med seboj in konec večnemu plačevanju župnik Tona Kocijančič je nastopil kot posredovalec in 3. oktobra se je podal z gospo Pleskovič do gospe županje Alojzije Strah, kjer je sklenil mir, ki so ga podpisale priče v znak, da se prijatelji ne bodo več toževali med seboj. Da je ta mir samo formalen, je umevno vsakomur, kdor pozna prepirljivo naveden klerikalcev. To se je videlo odlej, sicer bi bilo izobraževalno društvo rodilo druge sadove. Da je rodilo tako žalostno, kriv jih je pred vsem župnik Kocijančič, zato ni misliti, da bi se povrnil mir, dokler bo on pri nas. Kocijančič je prijazen s človekom le takrat in le takrat ne dela zdražb, kadar upa, da si bo z denarjem svojega bližnjega napolnil žep. Tako je tudi velik liberalen prijatelj, zlasti kadar pobira biro, da dobi več pšenice. In ko ga je neki liberalček pogostil s pečenimi piščanci in dobro kapljico, pozabil je Kocijančič dosela, da so na svetu dvoje vrste ljudi, kristjani in brezverci in da se prvi ne smejo bratiti z drugimi. A kdo bi se za te brezmiselnosti brigal, kadar mu teče po grlu zlata kaplja! Kocijančič je začel nekaj jadicovati, ker pri nas ne bo več bise. Le pomirite se gospod! Lepo posvetvo imate, obdelujte ga, pa boste videli, da ne bo brez vsakega truda. H koncu moramo še povedati, kako je Kocijančič vnet za pokrita telesa. Dne 17. septembra je bila od 1 do 2 popoldne molitev v cerkvi, da bi odstranili golo žensko na Prešernovem spomeniku v Ljubljani. Naj Kocijančič rajši molí, da se uniči 20 nagih ženskih podob, ki so naslikane na steni v jedilnici v Gornjem gradu, kjer jih naš Anton Bonaventura vselej lahko vidi, kolikorkrat pogleda kvišku. Če je za nas kaj greh, je za škofa tudi greh in morda še veliko večji!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. oktobra.

— **Sekoljski šef baron Hein** je včeraj opoldne zapustil Ljubljano in se je odpeljal na svoje novo mesto na Dunaju. Na kolodvoru se je sbralo mnogo uradnikov, da se poslovijo od svojega dosedanjega predstojnika.

— **Samostojna politika in diktrana politika.** Glasilo škofa Jegliča in vseh blagoslovljenih in neblagoslovljenih bebov nam je glede reške resolucije oditalo, da dolej nimamo o tej stvari povedati nič svojega, dočim je »Slovenec« takoj prišel na dan s »svojo« sodbjo. To je vse popolnoma naravno. Mi delamo politiko samostojno in predno o kaki važni stvari izrečemo svoje mnenje, se natančno informiramo. Reška resolucija je obudila senzacijo; prenetila je ves svet in mi smo hoteli najprej spoznati nje bistvo, spoznati njene konsekvence in izvedeti vse kar je treba, da si moremo napraviti pravilno sodbjo. Pri klerikalcih je to drugače. Ti lakaji dvorne kamarije in Luegerjevi štifelpserji ne smejo delati samostojne politike, ne smejo soditi takih reči po interesih hrvatskega naroda in vsega slovanstva, marveč morajo govoriti in pisati tako, kakor jim ukažejo s Dunaja in iz Rima. Kathrein, Lueger in Morsey ukažejo, Šusteršič in Suklje pa ubogata; iz Rima pride ukaz in škof parira. Klerikalna politika je diktrana in naročena — zato pa je bilo tistim klerikalcem, ki so pred tremi leti še demonstrirali proti morilecu Hedervaryju tako lahko, da so presedlali in trobijo zdaj v isti rog s Hedervaryjevimi častilci. Taka politika pa je politika prodancev, ne narodna politika in mi je ne bomo nikdar delali, ker smo samostojna stranka, ki vsako politično vprašanje samostojno presodi s stališča slovenskega narodnega interesa in nam je čisto vseeno, če sta Dunaj in Rim s nami zadovoljna ali ne.

— **Nedolžni dr. Krek.** Noben angel ni tako nedolžen, kakor dr. Krek. Sicer je dr. Krek predsednik Zadrzne zveze ali vendar je na podražanju mleka čisto nedolžen; sicer je Zadrzna zveza skupno s kmetijsko družbo vprizorila ves boj za podražanje mleka in je njen ravnatelj Rozman sedel v odboru za podražanje, njen uslužbenec Seliškar pa je agitiral — ali dr. Krek je vendar popolnoma nedolžen na celi stvari. Če bi bilo res tako, kakor poroča »Slovenec«, bi se moralo reči, da je dr. Krek najzanimarnejši predsednik, kar si jih je mogoče misliti. Ali »Slovenec« seveda ne piše resnice. Dr. Krek je prav natančno vedel, kaj dela njegova Zadrzna zveza, vedel je, kaj delata Rozman in Seliškar in je to odobral, ker pa je sam tolikrat in uspešno farbal delavce, je lepo previdno ostal v ozadju. Poslal je pač Moškero, naj ima delavstvo malo za nora, obenem pa je skrivajoč se za Rozmana in Seliškara hujskal kmete na podražanje. Krek bi pač rad imel delavce in kmete obenem na vrvi in zato zdaj popisuje v »Slovencu«, kako silno nedolžen da je na podražanju mleka. »Slovenec« pozna svoje baske in ve, da mu marsikako budalost verjamejo. Tako neumni pa vendar niso, da bi verjeli, da je dr. Krek pač predsednik in vodja Zadrzne zveze, pri tem pa čisto nič ne ve, kaj dela zveza in njeni uradniki pri tako velikanskem boju, kakor je bil radi mleka.

— **Škof Jeglič v Gorici.** V »Soči« čitamo: Med škofi za pogrebom pok. nadškofa Jordana je bil tudi ljubljanski Bonaventura. Vsa mestna inteligenca raznih narodnosti je bila pozorna nanj, vse je hotelo videti sramoželjivega ljubljanskega škofa. Inteligentni ljudje so gledali in so ga tudi videli. Najrazličnejše opazke so padle na račun ubogega Antona Bonaventura, opazke, ki so ga označevale popolnoma natančno, pravi vtisk je ostal v spominu vsem onim, ki so si hoteli ogledati to cerkveno znamenitost!

— **Solske vesti.** Absolvirani učiteljski kandidat Franc Krmelj je imenovan provizoričnim učiteljem in voditeljem na novoaktivirani ljudski šoli na Senturški gori, okraj Kranj; za provizorično učiteljico k Dev. M. v Polju pride Avgusta Erbežnik iz Vrbovega, kjer je dozdaj službovala; učiteljica Ernestina Oman pa pride v Begunje;

za Srednjo vas pri Bohinju sta imenovani provizoričnim učiteljicam Jerica Bizjak v Sori in absolvirana učiteljica kandidatinja Karolina Gams; v Spodnjo Idrijo pride na mesto obolele učiteljice Josipine Šusteršič, ki je dobila dopust, otroška vrtnarica Marija Sever kot suplentinja. Na deško ljudsko šolo v Novem mestu pride na mesto prostovoljno odstopivšega voditelja p. Otokarja Aleša p. Gothard Podgoršek tudi kot vodja.

— **Slovensko gledališče.** Iz Dramatičnega društva se nam piše: V petek dne 13. t. m. se ponavlja v tork izvrstno uspeša Bissonova burka »Dobri sodnik.« Predstava nudi občinstvu v vseh oziirih najboljšo zdravje pospešujočo zabavo. Zraven tega pa igra kaže, kakšni naj bi ne bili preiskovalni sodniki na — Francoskem.

— **K poglavlju o discipliniranju delegatov deželne učiteljske konference.** Pri včerajšnjem izrednem zelo mnogobrojno obiskanem obnem zborovanju Ljubljanskega učiteljskega društva se je sprejela enoglasno in s velikim navdušenjem ta-le resolucija: »Ljubljansko učitelstvo, zbrano na izrednem obnem zboru »Ljubljanskega učiteljskega društva«, dne 11. oktobra 1905. l. izreka z ozirom na sramotno nizke učiteljske plače in z ozirom na vedno naraščajočo draginjo svojim trem delegatom pri IV. deželni učiteljski konferenci, gospodični Frideriki Konsehegovici ter gg. Fran Črna goju in Luki Jelencu na njih odločnem a taktnem nastopu v svrhu izboljšanja učiteljskega gmotnega stanja svojo toplo zahvalo, priznanje in popolno zaupanje a pripomnjo, da niso mogli bolje in izdatneje zastopati koristi svojih volilcev.«

— **Učiteljski dobrotnik.** Državni poslanec, gosp. notar Ivan Plantan, je daroval »Društvu za zgradbo učiteljskega konvikta« že drugi 100 kron. Bog živi vrliga prijatelja svobode šole in naprednega učitelstva!

— **Mlekarski boj v Ljubljani,** ki je bil pravzaprav končan v tem trenutku, ko so treznejši mlekariji uvideli, da jih hoče speljati na led le nekoliko prebrisanih špekulantov, je z včerajšnjo izjavo edine večje ljubljanske mlekarnice g. Seliškarija vzel precej klavrn konec. Morda se ni še nikoli na predzrejni način poskušil atentat na meščanske mošnje in noben štrajk še ni bil manj preudaren in bolj lahko miselno započet, kot poskušeni mlečni štrajk. Posledice brezvestnega početja bodo čutili pa zopet v prvi vrsti zapeljani okličiči, ker se je ravno pri tej priliki pokazalo, da so dolej za drag denar prodajali v mesto večinoma neko tekočino, ki je le včasih zaslužila ime mleka. Mestna prodajalna mleka je pokazala, da se more za primerno ceno na ljubljanskem trgu prodajati popolnoma pristno polno mleko in občinstvo je vedelo to dobro blago tudi ceniti. Dolžnost mestne uprave pa je, da ne skrbi le za zadostno aprovizacijo mesta po primernih cenah, temveč tudi za dobro kvaliteto živil. Radi tega z radostjo pozdravljamo vest, da namerava mestna občina navzlic končanemu mlekarskem boju svojo prodajalno stalno obdržati, da vzdrži trajno konkurenco glede kakovosti mleka. Prodajalo se bode kakor pretečeni teden tudi odlej vsak dan zajamčeno pristno polno mleko po 16 vinarjev liter in sicer zjutraj od polu 7. ure po čenši in opoldne od polu 12. ure na trgu ob Mahrovi hiši. Kontrola nad kakovostjo mleka, ki ga prinašajo naše dobre okoličanke v mesto, naj se pa še poostri, osobito, ker občinstvo ni več vezano nanje in more dobiti boljše mleka za isto ceno v mestni prodajalni.

— **Podražanje mleka.** Ta akcija, ki se je začela s tako velikanskim šumom, se je izjalovila kar mogoče klavrn. Zlasti so tepeni tisti posestniki, ki so se zanašali na slovensko jim obljubljen pomoč potom mlekarske zadruge. Kmetijski prijatelji in reševalci so obljubovali kmetom, da bo zadruška kupovala mleko po 18 vin. To so bile seveda same laži, raznešene s namenom, da bi šli kmetje v boj za magnate. Tisti ljudje, ki so se zanašali na zadruško, so bili grdo ogojufani. Opustili, oziroma izgubili so vse svoje odjemalce — zadruška pa tudi neše jemati mleka po 18 vin., marveč le po 12 vinarjev. Za nekatere prodajalce mleka je to upravi strahovit udarec in ni čuda, če zdaj jeeno stiskajo pesti in groze, da se bodo maščevali svojim zapeljivcem. Najhujša jeza se obrača na barona Codellija. Tisti ljudje, ki so se pred nekaj dnevi govorili: »Ja, baron Codella, to so gospod, to je prijatelj kmetov, ti isti ljudje prisegajo danes tako maščevanje, da svetujemo baronu Codelliju, naj se pazi in naj se zapeljanih kmetov izogiblje, drugače zna kaj jako neprijetnega doživeti.

— **Tržni organi** so danes konfiskovali 20 litrov mleka, ki ni imelo niti dveh odstotkov maščobe. Prav tako. Za pošten denar hočemo imeti tudi pošteno blago.

— **Pevsko društvo »Ljubljana«** otvori v nedeljo dne 14. oktobra t. l. v društvenih prostorih »Narodnega doma« svojo običajno plesno šolo. Poučevalo se bode v vseh modernih plesih Vstop v plesno šolo imajo v prvi vrsti člani društva ter njih rodbine, ob dopuštanju prostora se bodo sprejemali k plesnemu pouku pa tudi gospice in gospodje nečlani, in se imajo le-ti do nedelje opoldne pismeno, ali pa popoldne ustмено javiti društvenemu odboru, in sicer v društvenih prostorih v »Narodnem domu« od 2.—6. ure zvečer. Prijavljenim vpošljejo se vabila, katera veljajo obenem k prvi plesni vaji kot vstopnica, in je brez teh vstop v šolo nedopusten. Natančnejši podatki se javijo cenjenim obiskovalcem v nedeljo ob plesni vaji ustmeno.

— **Slov. pevsko društvo »Ljubljana«** opozarja svoje člane na jutri, to je v petek dne 13. t. m. ob polu 9 uri zvečer v društvenih prostorih vršče se skušnje. Ker je po skušnji važen razgovor, naj se člani le-te polnoštevilno sigurno udeležijo.

— **Podružnica avstrijskega pomožnega društva za bolne na pljučih.** Letošnji občni zbor se vrši v ponedeljek dne 30. oktobra ob 6 uri zvečer v mestni dvorani. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika, 2. letno poročilo glavnega tajnika, 3. letno poročilo blagajnika, volitev dveh računskih preglednikov in 5. samostojni predlogi. — Po § 15. pravil treba je samostojne predloge najmanj 14 dni pred obnim zborom pismeno vložiti pri predsedstvu. O njih se na obnem zboru le obravnava, če jim pripridi odbor. Če jih ta odkloni, jih more občni zbor odboru priporočati v novo posvetovanje.

— **C. kr. rudniška ljudska šola v Idriji** se je pred kratkim razdelila v dva samostojna oddelka v de ki in deklški. Na šoli sta poučevala verouk katehet Oswald in kaplan Lah, ravno tako tudi sedaj oba poučujeta na obeh oddelkih in se tudi oba udeležujeta učiteljskih zborovanj obeh oddelkov. Prvi ima kot definitivni veroučitelj posvetovalno in glasovalno pravico, drugi pa kot pomožna učiteljska moč le posvetovalno, a si glasovalno pravico lasti neopravičeno. Vseled tega imata ta dva hiperklerikalna veroučitelja posebno na slovaškem deškem oddelku odločilen vpliv. Od napredne strani naj bi se delalo na to, da se za vsak oddelak šole nastavi po en veroučitelj, ker če je šola že lošena, naj bi tudi v tem oziru. Zaradi zadnjih sprovedenega brunega predloga še brunnejših idrijskih slovaškarjev, naj se namreč pohujšiva (!) podoba Prešernovega spomenika izreže iz knjižice »Slava Prešernu«, je zavladalo med njimi strašno razburjenje radi zlorabe uradne tajnosti ter se je radi tega sklicala konferenca, a so slovaškari korenito obsedeli. Pač žalostni junaki, ki se morajo skrivati za uradno tajnost in ne morejo svojih dejanj pred javnostjo zagovarjati. O da, klerikali!

— **Razmere v Lokvah na Krasu.** Piše se nam iz Lokve: »Slovenec« z dne 6. t. m. št. 229 in njegovi blagoslovljeni somišljeniki skušajo svojega ljubljenskega škofa Nagla zagovarjati — ali zamorec ostane le šrn, če prav ga pereš in žehtlaš. Faktum je, da je tržaški škot sagrizen slovaškim narodnostim, dasi trde njegovi somišljeniki, da ljubi slovensko petje in podpira narodno pesem. Pevcem v Lokvi na Krasu se je prepovedalo — tako jim je bilo vsaj direktno rečeno v duhovnijski tamokšnjem kaplanu — peti slovensko ali hrvaško mašo ob slovenskih petih mašah ter pri blagoslovih »Zakrament največ svetosti«. Nato so pevci poslali direktno na škofjski urad sledečo izjavo: »Podpisani cerkveni pevski zbor, obveščen po častitem gospodu Ivanu Theuersshuhu, kaplanu v Lokvi, da je njegova prevržljivost, milostljivi gospod dr. Fr. X. Nagl, škof tržaškoperski, ob priliki svoje kanonične vizitacije v Lokvi prepovedal peti pri petih mašah in drugih velikih slovesnostih v slovaškem jeziku, kakor je bilo to tukaj v navadi, izjavlja, da on od sedaj naprej ne bode več pel v cerkvi Sv. Mihaela v Lokvi ne pri tihih in ne pri petih mašah in ne pri drugih cerkvenih slovesnostih v nobenem jeziku, ako mu ni dovoljeno še v nadalje v slovaškem jeziku peti, kakor se je to do sedaj vršilo. Lokve, dne 26. septembra 1905.« Stedi 13 podpisov pevcev in 7 pev. Ta izjava baje ni dovolj natančna ali popolna, zato je gospod kaplan ni hotel sprejeti — a pevci so storiili svoje. Prišla je nedelja dne 1. vinotoka t. l. Bila je ravno »Sml-

helska nedelja» za tamošnje duhov-
nijo »šegnanje«. Pred mašo je bila
pridiga. Po nekem govoru o farizejih
in marsičem drugem, ki se je nana-
šalo indirektno na to razburjenost,
je propovednik prav po ligurjansko
savlil, da je vse to, kar se po vasi
govori, velika laž, da škof ni prepo-
vedal nič, da ljubi in podpira na-
rodno petje itd. itd. Peveci so dali
nato užaljen vso stvar, kakor jim je
duhovnik sam prvokrat povedal, po
občinskem slugi takoj po končani
maši natančno ljudem javno oglasiti,
da ljudstvo končno ve, kaj je prav-
zaprav na čisti resnici in komu je
verjeti. Seveda je bilo mrmranje in
kodranje vesle tega, da se zna vsa
ta stvar v cerkvi tako zavijati in ž
njo ljudstvo farbati. Kaplan je pel
peto mašo, kakor je bilo oznanjeno,
a oglašil se ni drugi kot cerkvenik,
kateriga je ravno plačana dolžnost.
Prešlo je nekaj dni, in naš kaplan
je naznanil pevcom, da je prišel od
govor od ordinarjata glede cerkve-
nega petja. Ko so prišli pevci v ka-
planijo, dal jim je dušni pastir pre-
brati izjavo škofijskega ordinarijata;
te izjave pa ni nihče razumel, dasi
so vsi Slovenci, nihče ni spoznal, kaj
hoče storiti prekanjena cerkvena
oblast. Izjava, naslovljena na tukaj-
šnjega gospoda kaplana, pravi, da
naj ne intonira duhovnik »Tantum
ergo« v slovenskem jeziku, ker pevci
pojejo za tem kako slovensko pesem,
temveč naj se poje, dokler ni možno
peti »Tantum ergo«, »Sveto« in »Ca-
stimo Te«. Torej pevci so peli eno
slovensko pesem ali katero? Tu se
je paš zelo urezala cerkvena oblast,
ki paš ne pozna iz F. Ernestjeve Ce-
cilije prestave »Zakrament največ
svetosti«, ki popolnoma odgovarja be-
sedili s istimi besedami pričetke cer-
kvene pesmi. »Slovenec« trdi, da se
poje hrvaška pesem; to je debela
laž po zanesljivih virih in po zatra-
dilu ne vemo, katerega kaplana.
Glede maše si pridržijo škofijski ordi-
narijat odgovor po odgovoru iz Rima
— tu je trum! Škofijski ordinarijat
in Rim naj enkrat za vselej vesta,
da imenovani in na izjavi podpisani
cerkveni zbor ne bode pel niti slo-
venskih niti latinskih cerkvenih kom-
pozicij, ako še celo odgovarjanje pe-
ti maši ne bodo slovenska! Pred
z latinico — pokažimo se povsod, da
smo Slovani! Škof i tutti quanti nam
zatrjujejo, da jih žali hrvaščina v
naši cerkvi, toda gospodje dostojan-
stveniki povejte, kaj razumemo bolj:
hrvaški ali latinski? Resnica je, da
cerkveni pevski zbor v Lokvi ne
bode odločeval v teh zadevah, a če
se temu pridružio cerkveni zbori
vseh slovenskih duhovnjikov, potem bode
v tem oziru edinstvo ne le v tej ško-
fiji, temveč po vseh slovenskih cer-
kvah. — Dne 8. t. m. je bila maša,
pri kateri so vsi cerkveni pevci v
Lokvi peli latinsko mašo fortissimo,
a le tam, kjer so bile pavze, da se
je teh pavz petje izvršilo kar naj-
boljše. Hlino po maši je bila zahva-
ljena pesem, katero so prijeli neka-
teri verniki ter peli nekateri po sta-
rem tudi pri blagoslovu. Cerkvam
učenjakom bode povedano, da se je
pelo pri popoldanskih slovenskih slu-
žbah božjih na intoniranje »Zakrament
največ svetosti«, nadaljevanje iste
pesmi. Za »Tantum ergo«, ako je
bil intoniran v latinskem ali pa v
slovenskem jeziku, se je pelo: »Ker
skrivnost je tukaj taka« i. t. d., za
»Genitor« pa »Čast in slava razode-
vaja« i. t. d. Sedaj pa primerjajte, go-
spodje latini, kako se strinja smisel
in snov ene ali druge pesmi v slo-
venskem oziroma preblaženem latin-
skem jeziku. Ako ti gospodje ne
znajo slovenskega ali latinskega tek-
sta tem pesmam, bodro naj I. del
Cecilije Antona Forsterja stran 172
in 187. Potem govorite in zavijajte
po svoji lemenatarski navadi. Iz
Lokve v Rimanje je le poldrugo
uro — a po mišljenju je večina ljud-
stva še bližje!

— **Požar** je upepelil v pone-
deljek popoldne v Smečiču pri Krškem
posestniku Alojziju Grčarju kozolec,
Andreju Jancu hišo, hlev in pod. Ma-
riji Oberč pa hišo, hlev in šupo. Skupna
škoda znaša 10.000 K, zavarovalnina
pa le 2700 K. Zažgali so zopet otroci.

— **Imenovanje krajnega
šolskega nadzornika za Pe-
trovčce.** Piše se nam: »Narodni«
okrajni šolski svet Celje je imenoval
krajnim šolskim nadzornikom (šolski
ogleda) za ljudsko šolo v Petrovčah v
Savinski dolini gospoda Hansa Jeschou-
nigga, posestnika in podjetnika v Arji-
vasi. Gospod Hans Jeschounigg je
zvest pristaja celjske velikonemške
stranke, solastnik celjske »Stadtmühle«
in je kot nekdanji občinski odbornik gla-
soval zoper ustanovitev slovenske gim-
nazije ter kot nekdanji od nemškutar-
ske stranke voljeni okrajni odbornik
zvesto stal na strani nasprotnikov
slovenskega naroda; znano je tudi, da
je novi krajni šolski ogleda naše slo-
venske ljudske šole izročil svoje otroke
Ornikovim nemškim šolskim zavodom v
Ptaju v vzgojo in je iz tega jasno raz-

vidno, kakoga mnenja je novi šolski
ogleda o vzgoji naše slovenske mladine.
Krajni šolski svet Petrovčce dela že
celo vrsto let edino in složno, blago-
dejno in skrbno za napredek naše šole
in naše šolske mladine in ima v tem
oziru zlasti naš dosedajni velezaslužni
krajni šolski ogleda neveljavne zasluge,
in ravno okrajni šolski svet Celje je
smel biti zadovoljen z delovanjem na-
šega krajnega šolskega sveta, kajti
ravno letos se izpolnjuje zahteva celjske
šolske oblasti v gradnji novega kras-
nega šolskega poslopja v Petrovčah.
»Narodni« okrajni šolski svet Celje,
v katerem sedita tudi dva najboljši vplivna
duhovnika našega okraja — namreč
gospod opat celjski in gospod dekan
iz Novecerkve, nekdanji državni posla-
nec — je z navedenim imenovanjem
zanesel narodnostni boj v naš dosedaj
tako mirno in uspešno delujoči krajni
šolski svet, on je odprl nemškutarji
vrata in kar so gospodje od okrajnega
šolskega sveta sejali, to bodo tudi želi!
Uboga domovina!

— **Iz Soštanja.** O priliki slovenske
otovitve »Rečiškega mosta« v St.
Martina na Paki pri Soštanju se pri-
redi z različnim sporedom na nedeljo
dne 15. oktobra t. l. na vrtu gosp.
Martin Pirtovska v Rečiški
vasi, ljudska veselica, pri kateri so-
delujejo sloveča »Soštanjanska narodna
godba«. Začetek ob polu 2. uri popol-
dan. V slučaju slabega vremena se
veselica preloži.

— **Predrzen vlom.** V soboto
je prišel k delavcu Blažu Pecinu v
Brezicah neki tujec in kupil pri
njem ponošene obleke za 3 K. Ko
se je pa drugi dan Pecin nekoliko
odstranil iz svojega stanovanja, prišel
je oni tujec, vlomil v sobo in odne-
sel več obleke seboj. Ker se je to
zgodilo okoli polneve in je tujec
videlo več ljudi, ga je orožništvo
kmalu isledilo. Tat je že 16krat ka-
znovan izločen Baumgartner od Gradca
dema.

— **Občinske volitve v
Trstu.** Kakor je povedal munic-
ipalni podpredsednik tržaški dr. Ve-
nezian v zadnji seji municipalne de-
legacije, vrše se najbrž občinske vo-
litve v Trstu pričetkom te zime.

— **Iz ljubosumnosti.** Krvava
drama se je dogajala v ponedeljek
popoldne v Puľju. 26 etni brezposelni
zidarski pomočnik Anton Vižintin iz
Vidma v Italiji je napadel z nožem
24letno Alojzijo Gosdani, ki je žive-
la preje z njim skupaj, a ga je zasu-
stila, ker jo je neprestano mučil. Vi-
žintin ji je prizadel štrinajst ran, da
je dekletovo življenje v veliki nevar-
nosti. Divjaka so zaprli.

— **„Upor“ na bojni ladji
„Panther“.** Iz pisma, ki jih je
poslalo moštvo s »Pantherja« svoj-
sem, se da razvideti, da vlada na
ladji precej razburjenja. Komandant
in nekaj častnikov na ladji so znani
kot jako strogi ljudje, ki zahtevajo
najnatančnejšo disciplino. Da pa mora
moštvo na tako majhni ladji, ki plove
okrog sveta, silno veliko prestati, je
znano. Disciplinarne kazni so pri
strogem komandantu torej skoraj
neizogibne. Moštvo se skuša rešiti
naporov in kazni, nekateri ubeže,
drugi si vzamejo življenje. Na »Pan-
therju« se je zgodilo oboje. Gerič se
je usmrtil, nekaj moštva je pa de-
zertiralo. Zadnje se dogaja skoraj na
vsaki bojni ladji, zlasti ker so mladi
ljudje mnenja, da se jim bo v tujini
boljše godilo, nego na domači bojni
ladji. Na »Pantherju« je prišlo do
ubege med drugim tudi zato, ker je
bilo nekaj mož kaznovanih, ker so
v Džibuti, kjer je ostala ladja šest
tednov, z domačini prišli v kreg in
pretep. Vse to se pa ne dá še nik-
dar imenovati kak upor.

— **Otroka je skozi okno
vrget.** Ignacij Košenina, voznik
električne železnice, se je dne 20 p. m.
močno napil slivovke in ruma. Ko
je zvečer prišel domov, je vrget svo-
jega triletnega sina skozi okno na
cesto, da se je fant poškodoval. So-
dišče oprostí Ignacij Košenina vsake
krivde, ker je storil imenovani čin
v popolni pijanosti.

— **Dobrota je sirota.** Pred
nekaj meseci je pri gradbi neke
hiše v Krakovskem predmestju delal
17letni prisiljenec Matija Aschauer iz
Audorfa pri Schödingu. V obližju
stanujoči gospe se je delal tako ne-
dolžnega in pridnega, da se ji je bil
silno prikupil in ni ga bilo dne, ko
bi Aschauer ne bil dobil kaj, kar je
ostalo od obeda. Prišel je 5. maj in
prisiljenec je bil zopet prost. Bil je
sicer odgnan, kakor vsak drugi v
svojo domovino, a dobil je veliko
hrepnenje po Ljubljani in svoji do-
brotnici. V terek dopoldne se je pred-
stavil navedenki s novim kolesom,
lepo kolesarsko čepico in selenimi
nogavicami. Bil je res narejen šlo-
vek. Ker se je pa gospe mudilo na
trg, je bila tako lahkomisljena, da je
Aschauerju rekla, naj jo le v stan-
ovanju počaka in se bodeta potem več
ogovorila, ko pride nazaj. Ko je pri-
šla navedenka res kmalu s trga, n-
šla Aschauerja več v stanovanju!

a s njim je pa tudi izgnilo iz neke
štatlje 26 K denarja. Aschauer je bil
že štirikrat kasnovan zaradi tatvine,
in sicer enkrat zaradi hudodelstva,
trikrat pa zaradi prestopka. Kolo ima
številko iz Solnograda in je je naj-
brže tudi kje ismaknil.

— **Poceni je prišel do zla-
tov.** Mestni delavec Andrej Dolinar
je našel nekaj slatov. Ker pa mož
nima s takim denarjem nikoli opravi-
titi, je mislil, da so igralce marke
in jih prodal za take prodajalca le-
nine Jakubu Strletu za 1 K 10 vin.
Ko je pa ta prišel domov, je »marke«
natančno pogledal in jih spoznal za
zlate, katere je potem takoj oddal pri
mestnem magistratu.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj
se je odpeljalo s južnega kolodvora
v Ameriko 19 Hrvatov in 7 Slovencev,
nazaj je pa prišlo 20 Ogrov. 25 Hr-
vatov je šlo v Heb, v Lomost 19 v
Scheibbs 17, v Lino pa 20. Na Dunaj
je šlo 25 Koševarjev kostani peš, v
Hrušico se je pa odpeljalo 30 Mace-
doncev.

— **Izgubljene in najdene
reči.** Šolska učenka Ljudmila Jegli-
čeva je izgubila rjavo denarnico, v
kateri je imela 4 K 8 vin. denarja.
— Šivilja gđ. Frančiška Cvirnova je
izgubila bankovec za 10 K. — Gđd.
Angela Kališeva je izgubila zlato
zapestnico, vredno 90 K. — Univer-
zitetni docent g. dr. Boris Zarnik je
zašel srebrn tolar. — Našla se je
denarnica z nekaj denarjem in drugimi
rečmi. Vpraša se naj pri Francu Sli-
verju, postrežniku št. 20, Stari trg št. 3.

— **Ljubljanska društvena
godba** priredi danes sveder v hotelu
»Mirija« (Kolodvorske ulice) dru-
štveni koncert za 8 žlane. Za-
četek ob 8. uri. Vstopnina za 8 žlane
prosta, nečlani plačajo 40 vin.

— **Tedenski izkaz o zdrav-
stvenem stanju** mestne občine ljub-
ljanske od 1. do 7. oktobra 1905.
Število novorojencev 15 (= 20,7%)
umrlih 18 (= 24,9%); med njimi so
umrli za tifusom 1, valed nezgode 1,
vled samomora 1, za različnimi bo-
lezni 15. Med njimi je bilo tuj-
cev 6 (= 33,3%), iz zavodov 9
(= 50,0%). Za infekcijskimi bole-
znimi so zboleli, in sicer za tifusom 5,
za vratio 1, za trachomom 2 oseb.

— **Jugoslovanske novice.**
»Hrvatsko Pravco« vedno bolj
kaže svoje roziške. Današnje
»Hrv. Pravco« priložuje notico »Tr-
žaški labirint« ili »Narodni dom«,
v kateri najpogostejše napada, ne da
bi navedlo v to kak vrok, tržaške
rodoljube vse po vrsti. Dr. Grego-
rina dolži, da je pri zgradbi »Nar-
doma« su dž-p spravio neke malen-
kosti; pri tem so mu pomagali
»desna roka« dr. Rybač, »majetari
pri tem so pa bili uradniki, »Edino-
stia« Cetič, dr. P. ožar itd. Urednika
Cetiča imenuje alkoholika, izdajatelja
»Slovenske Misli« Jakiča — ruskega
podkupljenika, ki živi ob rubljih, dr.
Požarja zove razpapa, ki je uničil
Rimljanke, sam se pa zavaroval za
250 K mesečno, itd. Čestitamo prav
iz srca »Slovencu« na njegovem naj-
novejšem savezniku — »Hrvatskem
Pravcu«! Pač ostane vedno resničen
pregovor, da »gliba vkup štrihla«!

— **Frankovo glasilo tarna,**
da se je med Slovenci in Hrvati v
zadnjem času pojavilo neko hladneje
razpoloženje in da je izgnila prej-
nja navdušenost. Smešno! Ali misli
čestito »Pravco«, da se slovensko
hrvatsko bratstvo podira s tem, da
se jim ni družiti s ljudmi takšnih načel
in nazorov, kakor jih zastopa »Hrv.
Pravco«, in tem elementom obrnili
hrbet, dobro vedo, da le-ti ne pred-
stavljajo naroda hrvatskega. »Pravco«
naj nikar ne bo v strahu radi hrv.
slov. bratstva, to bratstvo bodemo
vedeli ohraniti že mi sami — mi
pošteni Hrvati in Slovenci!

— **Umetniška in steno-
grafska razstava** se priredi,
kakor posnemamo iz »Pokreta«, ob
priliki vesokolskega zleta v Zagrebu.
»Pokret« navetuje, da bi se naj-
istočasno priredila tudi sokoletska raz-
stava, na kateri se bi naj razstavile
stare zastave, sokolsko orodje, karte
o razvoju in rasprostranjenosti Sokol-
stva, statistični podatki v Sokolu,
slike, sokolska književnost itd. Do-
bra ideja!

— **Razpuščen shod** akade-
mikov. Napredni akademiki v Zagrebu
so imeli v terek z ozirom na bližajoče
se volitve v dij. podpornem društvu shod
po § 2. d. z. Vkljub temu je policija
vdrila na shod in ga razpustila, ker so
akademiki proti temu nasilstvu prote-
stirali.

— **Otvoritve srbskega vse-
učilišča** se udeležijo korporativno klub
hrvatskih visokošolcev »Akademija«.
Tudi veliko drugih hrvatskih akade-
mikov odputje k tej slavnosti v Belgrad.
Kaj pa slovenski akademiki?

— **Združitve obeh** kril ra-
dikalne stranke je baje vkljub
energičnim demintjem baje gotova
stvar, vsaj tako zatrjuje »Štampa«. V

tem slučaju se rekonstruirati ministarstvo;
poslanik na Dunaju dr. Vuič postane
finančni minister, poslanik v Rimu
Milovanović pa minister zunanjih
zadev.

— **Vdova bolgarskega pes-
nika** Ljubena Karavelova, ki
je bil obenem navdušen boritelj za
svobodo svoje domovine, Natalija,
je nedavno tega umrla v Marijinih va-
rih. Pokojnica je bila Srbinja. Vse
svoje veliko premoženje je zapustila
nekemu prijatelju, ki ji je pomagal
urejevati in izdajati dela njenega so-
proga.

— **Najnovejše novice.** —
Nemški princ Eitel Fric se
je zaročil z oldenburško vojvodinjo
Zofijo Karloto. Princ je v 23.,
nevesta pa v 27. letu.

— **Iz ječe** je pobegnil v
Helsingforsu Hohental, morilec finskega
prokuratorja Johnsen.

— **Policijsko ministarstvo**
se snuje v Rusiji. Za to mesto kandi-
duje general Trepov.

— **Sneg** je zapadel po vseh
solnograških in tirolskih gorah, pone-
kod pol metra visoko. Planšarji pone-
kod ne morejo z živino domov.

— **Kolera.** V ruski Poljski je
od 5. do 8. t. m. zbolelo za kolero 24,
umrlo pa 9 oseb.

— **Umrli** je v Carigradu Edhem
paša, zmagovalni poveljnik turške
armade v turško-grški vojni.

— **Zrtva rusko-japonske**
vojne. Blizu Šangtunga je zadel an-
gleški parnik »Leho« na podmorsko
mino ter se hudo poškodoval. Ubityh
je bilo 15 oseb.

— **Za italijansko prebival-**
stvo v Kalabriji, ki je bilo pri-
zadeto vsled potresa, je daroval cesar
Franc Jožef 10.000 K.

— **Nove topove** dobi ameriška
mornarica. Topovi izstrelijo v minuti
avtomatično 300 strelcev.

— **Kako je treba moder-
nim ženskam spati?** Ameriške
šivilje in modistnje so imele ne-
davno »parlament«, da določijo modo
za zimsko dobo. Ker je tudi to zimo
vitko telo moderno in potrebno za
— moderno obleko, je prišel ženski
parlament do soglasnega sklepa, da
se vitkost pri ženski najlaglje do-
seže, ako ponoči ne spi na hrbtu,
temuž — na nasprotni strani. Sred-
stvo je res kaj preprosto, ki ga lahko
vsaka poskusi. Bae so se z nasveto-
vanje dosegli že čudoviti uspehi,
treba je ženski le železne dosled-
nosti. Na ta način se je baje že mae-
sikatera lepotic ubranila preveč buj-
nih bokov. Da pa se naše lepe tek-
movalke v spanju ne zaduše, ne smejo
si nadeti blazin pod glavo, temuž pod
prsi in vrat Maio nerodno bo.

— **Verska blaznost** iz West-
norwooda se poroča o čudni verski
blaznosti. Tam sta živeli dve sestri,
ki so že dalje časa zbujali s svojim
čudnim obnašanjem splošno pozor-
nost. Molili sta zelo mnogo ter vsa-
jali ponoči, da se borite s »hudimi
duhovi«. Neko noč pa sta udrli ob-
oroženi s sabljami v spalnico svoje
složkinje ter zahtevali, naj ž njima
umrje. Deklici se je posrečilo zbežati
ter je prihitela na poljeje. Dčla po-
licija pa je našla hišo zaklenjeno, a
zgoraj pri oknih sta stali bojevit
sestri s sabljami in revolverji v ro-
kah. Zašlo se je pravcato obleganje,
med katerim sta sestri molili, pope-
vali ter podili duhove po vseh hišnih
kotih. Končno sta opešali ter se mo-
rali potati.

— **Oproščen morilec.** Pred
budimpeštanskimi porotniki je bil te
dni 16letni črevljarski vajenec Štefan
Drahas obtožen umora. Obtoženi je
dejanje priznal, pri tem pa pripove-
doval pretresljivo zgodbo svojega
življenja. Pred osmimi leti je začela
njegova mati skrivno ljubkovati s
oženjenim kobjašem Razcem. Mož
(deškov oče) se je vesle te nezvestobe
svoje žene obesil, nakar se je Razc
priseli k vdovi v hišo ter je kmalu
postal tiran za njo in njene otroke. Za-
pil je ves denar ter pretepal vso rod-
bino, posebno pa malega Stefana, ki
ga je posebne bitil. Spati je moral v
hlevu ter bi bil sploh lakote umrl,
da mu niso drugi otroci skrivaj da-
jali jesti. V šolo mu ni pustil hoditi,
temuž ga je dal nekemu črevljarsku
v uk. Pred par leti ga je surovi
»oče« tako udaril s stolom po glavi,
da je deček vsled tega popolnoma
oglušil. Da se maščuje ter reši ma-
ter in brate ter sestre tega mučitelja,
hranil je vsak krajar, ki ga je dobil
za razna pota ter kupil revolver, a
katerim je Razca na cesti ustrelil.
Deček je vse mirno prisnal. Porot-
niki pa so ga enoglasno oprostili.

— **Strahen prizor v cir-
kusu.** V Selbyju na Angleškem se
je zgodil pred kratkim v cirkusu
strašen prizor. Krotiteljica Amy Mar-
zela je hotela iti v levino kletko.
Komaj pa je sluga odprl vrata, zale-
tela se je levinja vanja, udarila slugo,
da je padel in se vrgla na umetnico.
V par sekundah je krvavela ta is

petih velikih ran. Višji čuvaj je dobil
od levinje tak udarec po glavi, da
mu je bila posneta skoro vsa koža
s temena. Občinstvo je prestrašeno
bežalo iz arene, dvanaest čuvajev pa
se je šele šez 20 minut posrečilo
spraviti napol zadavljeno levino v
kletko. Umetnici bodo morali najbrže
odrezati eno roko.

— **Škripajoči čevlji.** A: »Tvoji
čevlji pa grozno škripajo. Stara vraža
pravi, da je to znamenje, da še niso
plačani.« — B: »Neumnost! Zakaj pa
potem ne škripajo moj klobuk, svršnik,
obleka?«

**Telefonska in brzojavna
poročila.**

Dunaj 12. oktobra. Za bližnjo
prihodnost je današnji dan jako
važen. Danes se namreč mudi tu-
kaj Fejervary in danes se od-
loči, sestavi li on novo ministarstvo
ali ne. Dopoldne je imel Fejervary
dolge pogovore z vojnim ministrom
Pittreichom in ministrom zu-
nanjih del grofom Goluchow-
skim, opoldne pa je bil v posebni
avdijenci pri cesarju. Ni dvoma,
da prevzame vladu zopet Fejervary;
vsa radovednost je osredotočena
na to, kako je krona pristigla
Fejervaryjev program, koliko tega
programa je še ostalo in kako se
isti razglasi.

Pzen 12. oktobra. Zaradi
razžaljenja veličanstva zaprtega
urednika Schneiderja so že
izpustili, ker se je posl. Fresl
sam prijavil državnemu pravdnstvu
kot avtor inkriminovanega pod-
listka. Proti Freslu se je uvela
preiskava ter se naprosila poslan-
ska zbornica, da ga izroči.

Lvov 12. oktobra. Državna
poslanca Barvinski in Glad-
szovski sta izstopila iz malo-
ruskega kluba zaradi tega, ker je
posl. Javorski napadal v neki
interpelaciji gališkega namestnika
grofa Potockega.

Linc 12. oktobra. Obč svet
je sklenil uvesti luksuz davek, ki
se naloži onim prebivalcem, ki
imajo lakaje, kuharje, ekvipaže in
avtomobile.

Budimpešta 12. oktobra. V
upravnem svetu v Šebnju so saški
odborniki predlagali, naj se nova
naredba naučnega ministra glede
pouka v ljudskih šolah kot nepo-
stavna položi ad akta. Predlog je
bil z vsemi glasovi proti glasom
državnih uradnikov sprejet. Veliki
župan Tallmann je izjavil, da se
naredba vkljub sklepu mora izve-
sti. Po teh besedah je 10 odbor-
nikov, 8 Saksov in 2 Rumuna,
odložilo mandate ter so zapustili
sejo. (Kakor znano, je nova na-
redba naperjena proti nemadjar-
skim narodnostim, ki bi se naj s
pomočjo ljudskošolskega pouka
pomadjarile.)

Budimpešta 12. oktobra. Vlada
ne dovoli, da se izplačajo poslan-
cem dijete in je razveljavila toza-
devni sklep gospodarskega odseka
poslanske zbornice, ker je bil stor-
jen dan po odgodenju parlamenta.

Budimpešta 12. oktobra. Vest,
da je kardinal Vaszary interpe-
liral pri cesarju v prid koalicije,
je neresnična.

Petrograd 12. oktobra.
Afghanistanski emir je poslal ru-
ski vladi pismo zahtevo, naj mu
Rusija odstopi večje pristanišče v
Perzijskem zalivu.

Moskva 12. oktobra. Tukajšnji
delavski nemiri so političnega zna-
čaja. Delavci zahtevajo volilno
pravico za državno durno. 6, 7,
9, 10. in 11. t m so bili po-
ulični boji, pri katerih je bilo
mnogo ljudi ranjenih. Vojaštvo je
večkrat streljalo. Danes vlada zo-
pet mir.

Berolin 12. oktobra. Španski
kralj Alfonz pride sem 6. novem-
bra ter ostane do 12. novembra.
Ni še gotovo, ali pride tudi na
Dunaj.

strijeno in tekoče
Sarg mijo
glicerin
napravlja kožo
belo in nežno.
Dobi se povsod.

Napake v hrani odstrani rogaški „Styria-vrelec (zdravilna voda). K vinu, konjaku itd. je pa boljši „Tempeljski vrelec“.

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 11. oktobra 1905.

Termajna.

Pšenica	za oktober	za 100 kg. K	16:34
Pšenica	april 1906	100	16:82
Rž	oktober	100	13:16
Rž	april	100	13:76
Keruz	ma 1906	100	13:36
Oves	oktober	100	13:58
Oves	april	100	13:42

Effektiv.

10—15 vin. višje.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 11. oktobra: Milan Moser, posestnika sin, 7 dni, Stranska pot 13, Ecclampsie.

v hiralnici:

Dne 10. oktobra: Primož Pestotnik, delavec, 71 let, naduha. — Robert Dolence, trgov. sodnik, 30 let, Dementia.

V deželni bolnici:

Elizabeta Dejak, šivilja, 54 let, jetika. — Franja Jaki, 20 let, kaznenka, jetika. Dne 9. oktobra: Ana Peternel, zavar. potnika hči, 5 let, sepsis universalis.

Meteorologično poročilo.

Vidna udaljenost 308-2. Srednji kračni tlak 756-0 mm.

Oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
11	9. zv.	736.4	6.1	sl. zah.	dež
12	7. zv.	739.1	4.2	sl. sever	megla
	8. zv.	739.2	6.2	sl. jug	dež

Srednja včerajšnja temperatura: 7.2, normalna: 11.2. — Padavina v mm 11.

Gospodična

ki je absolvirala trgovski tečaj, zmožna slovenščine in nemščine, išče službo kot dobra moč v kontoarju ali pa pri kakem odvetniku.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Surovinsko društvo črevljarske obrtovalne zadruge v Ljubljani išče

učenca

za prodajo usnja.

Poizve se pri načelniku M. Oblaku, Vegove ulice 12, Ljubljana. 3282-1

Spretna prodajalka

se išče za trgovino z mešanim blagom na deželi. Biti mora dobro izurjena v prodaji manufakturnega blaga. Oziralo se bo le na prodajalke z večletno prakso in dobrimi spričevali.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Panorama-kosmorama

Dvorski trg št. 3

pod „Narodno kavarno“.

— Ta teden razstavljeno: —

Čikago in Severna Amerika.

Mesarija

na dobrem kraju v Ljubljani se odda za november v najem.

Lepo

stanovanje

z dvema sobama in pripadki se odda za november-termin.

Naslov za oboje pove upravništvo „Slov. Naroda“.

„Drenikov vrh“.

Od dne 15. t. m. naprej se dobijo

vsako nedeljo

fine mesene, rižove in krvave

klobase

lastnega izdelka.

Na obili poset vljudo vabi

3278-1 Alojzij Rus.

Dobro ohranjen

trgovski pudel

3221-3

s predali, pripraven za manufakturne ali spekerijske trgovine, prodaja poceni

J. S. Benedikt v Ljubljani.

Spretnih zastopnikov

za prodajanje šivalnih strojev išče proti visoki proviziji J. Klimeš, vele-eksport v Pragi — Smilchov 294.

3125-4

Proda se

lepo posestvo

na lepem zdravem kraju na Spod. Štajerskem, obstoječe iz lepe hiše za stanovanje, gospodarskega poslopja in velikega sadnega in zelenjadnega vrta. Kupi se jako ugodno.

Vprašanja sprejema uprav. „Slov. Naroda“.

3305-3

Proda se iz proste roke

hiša števil. 40

v Kamni gorici pripravna zlasti za kakega rokodelca.

Ponudbe pod „št. 40“ sprejema upravništvo „Slov. Naroda“.

3256-2

V večjem prijaznem trgu na Gorenskem se odda v najem

hiša

z dobro vpeljano trgovino z mešanim blagom in trafiko. Hiša se pod ugodnimi in zmernimi pogoji tudi proda.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“.

3263-2

Absolvent mojstrske šole tehnološkega obrtnega muzeja na Dunaju želi vstopiti kot

risar ali delovodja

v kako večje mizarско podjetje.

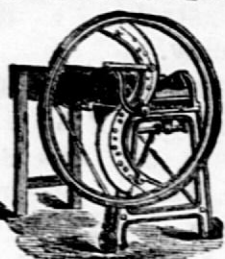
Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.

3225-5

5 kron in več zaslužka na dan!

Iščejo se osebe obeh spolov, ki bi pletle na naših strojih. — Preprosto in hitro delo vse leto doma. — Ni treba znati ničesar. — Oddaljenost ne škodi nič in blago prodamo mi.

Družba pletilnih strojev za domače delavce 2883-15
THOS. H. WHITTICK & Co.
Praga, Petrske náměstí 7 156. Trst, Vía Campanile 13-156.

Prepričajte se!

Najboljši in najnovejši vrst **gepeljni** in **motori** za bencin, **mlatilnice** in **slamarez-ice**, **trombe**, **cevi**, **klinje** in **žage** dobite v skladišču

Fran Zemana v Ljubljani, Poljanska cesta števil. 24.

Ne I 160/5/1

Oklic.

3275-1

C. kr. okrajno sodišče v Ljubljani naznanja, da se je dovolila

prostovoljna sodna dražba posestva vl. št. 157 kat. občine Kapucinsko predmestje, obstoječe iz hiše št. 3, v Beethovenovih ulicah v Ljubljani

na prošnjo solastnikov grofice Waldersteinove dedičev, in se je določil narok za izvršitev iste

na dan 17. oktobra 1905 ob 10. uri dopoldne

v pisarni c. kr. notarja Ivana Plantana v Ljubljani Sodnijske ulice št. 2, I nadstropje.

Vsak ponudnik mora založiti v roke sodnega komisarja, predno stavi kak ponudek, vadij 10% — tedaj 12.000 K v gotovini ali v vrednostnih papirjih, v kakršnih se smejo nalagati novi varovancev, po kurzu dunajske borze prejšnjega dne ali pa v vložnih knjižicah domačih banilnic ali posejilnic z neomejeno zavezo.

Prvo polovico najvišjega ponudka je treba založiti tekom prvega, drugo polovico pa tekom drugega meseca po dnevu prodaje s 5% obrestmi od dne zdražitve dalje.

Dražbeni pogoji se lahko vpogledajo med navadnimi uradnimi urami pri c. kr. sodišču, ali pa v pisarnah gospodov: dr. Albina Sayer, dr. Karla Triller, odvetnikov, in dr. Frana Voka, c. kr. notarja, vsi v Ljubljani.

Lastnikom posestva, ki se bo de prodajalo, se pridrži pravica, doseženi najvišji ponudek pri sklepu dražbe sprejeti ali odkloniti.

C. kr. okrajna sodnija v Ljubljani, odd. I.

dne 9. oktobra 1905.

Ustanovljeno 1862

Najstarejša tvornica

Telefon 584.

peči in ognjišč

c. kr. dvorni

mašinist

RUDOLF GEBURTH, Dunaj

VII. Kärntnerstrasse 71, na voglu Burggasse.

2773-12

Specialni katalogi gratis in franko.

Zaloga ognjišč, štedilnikov in strojnih ognjišč za vsako porabo.

Vse vrste peči tudi s trajnim gorenjem.

Javna zahvala.

„Croatia“ zavarovalna zadruga v Zagrebu je precenila mojo škodo tako vestno in mi izplačala odškodnino **kron 4138-50**

tako kulantno brez vsacega odbitka, da mi je dolžnost, da se temu kulantnemu zavodu najlepše zahvalim in ga vsakomur najtopleje priporočam.

Brod, 1. oktobra 1905.

3269 C. A. Pachany i sin s. r.

Mlad trgovski pomočnik

in učenec

poštenih staršev, s primerno šolsko izobrazbo, slovenskega in nemškega je zika zmožen, se sprejmeta v trgovino z manufakturnim blagom na deželi.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“.

3112-3

Kupi se

„Ljubljanski Zvon“ letniki 1883, 1886, 1896 in „Dunajski Zvon“ letniki 1870, 1878—1880. — Ponudbe s ceno pod „Zvon“, poste restante, Ljubljana.

Dve gospodični

iščeta inštrukcij pod ugodnimi pogoji.

Vpraša se pod šifro „Inštrukcija“ poste restante, Ljubljana.

Lepo stanovanje

s štirimi sobami in pritliklinami se odda s 1. novembrom

v Wolfvih ulicah št. 12.

Poizve se ravnotam.

Josip Oberstar

trgovec in posestnik

Mici Oberstar rojena Štritof

poročena

Sodražica

dne 9. oktobra 1905.

Lož

3278

Nagrobne vence

in trakove z napisi

priporoča v največji izbiri

FR. IGLIČ, Ljubljana

Mestni trg števil. 11.

Zunanja naročila se takoj izvrše.

Kolodvorski restavrant.

Jutri, v petek, kakor vsak bodoči petek predobro znani

ribji brodeto s polento in morskimi ribami.

Obenem priporočam nastopna vina, ki jih bom točil od danes naprej: **ruhandec**, **silvanec**, **muškatelec**, **pekrčan** (iz grof Meranovih kleti), **grincinško**, **retzersko**, **završko**, **bizeljsko** in **istrijsko vino** (iz Brionskih otokov) in sloviti **Colaričev cviček**.

Na razpolago je vedno sveže **Reininghausovo** marčno pivo in **plzenjski prazdroj**.

Z odličnim spoštovanjem se priporoča

3202-2

J. SCHREY, restavrant.

Vinska trgovina

na debelo in drobno

JOSIP LENČE

Wolfve ulice števil. 4 „Pri belem volku“ v Ljubljani.

Zaloga različnih štajerskih, hrvaških, istrskih, primorskih, dolenskih in goriških vin.

Pristna izborna roba po nizki ceni.

Vino se v Ljubljani postavi v hišo, na deželi pa na dotično železniško postajo

Za pristnost se jamči.

Tudi potrebna posoda se dobi na razpolago.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promete izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—.

Zastopna in likvidna

izdane vrednostne papirje in vnovčuje sapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kaveje.

33 Bankompt in inkasno mesto.

Rezervni zaklad K 200.000.—.

Moje prodaje in vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

33 Borna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vrnitve.

Promet s čeki in nakaznicami.